

Jan de Smit was toen een jaar of achttien en zag het van een afstandje gebeuren. Hij kwam uit Oost-Souburg en was net om melk geweest bij de boerderij van Cijssouw aan de Visodeweg, in de buurt van **Ritthem**. Op de terugweg, nog in de Visodeweg, zag hij een vliegtuig, de DZ361, met grote snelheid over de tankopslag aan het kanaal naderen. Van alle kanten werd het beschoten, zo beschreef hij later het voorval in zijn boekje met oorlogsherinneringen. Voor hij goed en wel in de gaten had wat er gebeurde, scheerde het vliegtuig vlak langs hem heen over de meidoorns en landde in een weiland verderop. Snel ging hij erheen en zag hoe een van de piloten roerloos voorover hing en de ander wanhopig probeerde de cockpitkap te openen. Jan sprong ernaartoe om te helpen. Op hetzelfde moment vloog het toestel in brand. Door de hevige hitte moest hij achteruitstappen en machteloos toezien hoe de piloten voor zijn ogen verbrandden. (24)

De beide mannen waren Engelsen.

Piloot Flight Sergeant Norman Booth was 26 jaar oud.

Waarnemer Sergeant Fred Arnold Turner was 25 jaar oud.

Oostkapelle

Het andere vliegtuig, de DZ320, was ondertussen Walcheren overgevlogen en naderde Oostkapelle vanuit de richting van Grijskerke. Het toestel was dusdanig beschadigd, of de piloot zodanig gewond, dat het niet meer in staat was om hoogte te winnen. Eenmaal bij Oostkapelle ter hoogte van de buitenplaats Ipenoord, nu Green White geheten, was het toestel niet langer onder controle en kwam het neer in een weiland achter de boerderij Groot Middenhof. Met een vaart klapte het toestel op de grond en schoof over een sloot, waarna het tot stilstand kwam en in brand vloog.

De boerderij Groot Middenhof te Oostkapelle

Ooggetuigen

Het gebouw van de buitenplaats Ipenoord bood toen tijdelijk huisvesting aan beide lagere scholen van het dorp. De reden voor deze buiten het dorp gelegen noodlocatie was dat de schoolgebouwen in het dorp door de bezetter werden gebruikt als soldatenkwartier.

Ipenoord, het huidige hotel Green White

Rinus Bimmel weet het zich nog levendig te herinneren. Als kind zat hij op school op eerder genoemde buitenplaats op de hoek van de Noordweg en de Munnikweg te Oostkapelle. Ze waren op de bovenverdieping net voor aanvang van de les toen het vliegtuig met enorm lawaai door de boomtoppen scheerde. De juffrouw liet hen direct onder de trap schuilen in afwachting van wat er verder nog zou kunnen gebeuren.

Lies Jansen van Roosendaal, ook een leerling, was nog buiten. Voordat de les begon, speelde ze met de andere kinderen in het aan de Achterwegt, nu de Munnikweg, grenzende gedeelte van het park. De kinderen zagen het vliegtuig laag overkomen en daarna neerstorten in het weiland van de boerderij gelegen aan de andere zijde van de Munnikweg.

Via een paadje dat het park toen met de Munnikweg verbond, renden ze ernaartoe, maar toen Lies bij nadering van de plaats eenmaal de gevolgen van het ongeluk van een afstandje zag, schrok ze terug.

Bram de Visser was toen twaalf jaar oud. De afstand van zijn huis naar school was te ver om tijdens de pauze thuis te gaan eten. Na de maaltijd op school was hij buiten aan het spelen met andere kinderen. Hij zag het vliegtuig door de boomtoppen heen scheren. 'De takken braken af', vertelt hij erover. Verderop, ter hoogte van de lijn tussen de boerderij Nooitgedacht en Het Middenhof, stortte het vliegtuig neer in de wei. Ook hij rent er net als de andere kinderen naartoe om te kijken. Een bemanningslid was uit het toestel gevallen en zwaargewond of al overleden. De ander was nog in het toestel toen het in brand vloog. De man verbrandde in de vuurzee. Het toestel brandde volledig uit. Duitse militairen die spoedig arriveerden, stuurden iedereen weg. Bram zag tot zijn ontzetting dat de militairen een bemanningslid aan zijn benen wegsleepten naar het nabijstaande schaphok.

Marius Rison was daar ook in de buurt. Tussen de middag speelden hij en zijn schoolkameraden vaak op de tennisbaan van Ipenoord. Deze was omheind, zodat je daar niet zomaar weg kon lopen. Maar daar lieten de jongens zich niet altijd door tegenhouden. Ze waren nogal ondernemend zagezegd en die middag kwam hij met zijn kameraden terug naar school gelopen over de Dunoweg toen zij het vliegtuig zagen naderen. Tussen Ipenoord en het huis, genaamd Huize Marie, gelegen aan de Noordweg, kwam het toestel laag aangevlogen, raakte de bomen en stortt neer. Ze waren er als eersten bij. Pieter Louwerse, de boer van Groot Middenhof, stelde voor om in afwachting van transport de piloot, die uit het toestel geslingerd was, binnen te leggen in het schaphok waar het vliegtuig vlakbij was neergekomen.